

1. Ekologická krize představuje mimořádnou hrozbu, která si žádá mimořádná opatření. Vlády by proto měly aktivněji řídit ekonomiku a omezit individuální spotřebu - včetně konzumace masa, létání a individuální automobilové dopravy.
2. Ekosystémy nejlépe chrání ti, kdo v nich žijí a nejlépe je znají. Místní komunity by proto měly mít právo rozhodovat o způsobu využívání území, kde žijí, včetně práva veta vůči destruktivním projektům.
3. Klimatická krize nejhůře dopadá na chudší většinu lidstva, ačkoliv k ní nejvíce přispívá menšina bohatých znečišťovatelů. Ještě ostřeji je tato nerovnost patrná při zohlednění historických emisí. Je proto třeba změnit globální struktury tak, aby měl hlas chudých zemí větší váhu a aby například mohly prosadit snižování emisí i proti vůli obyvatel bohatých zemí.

1. Jak velkou změnu politiky vyžaduje řešení environmentálních problémů? V čem ta změna může spočívat?
2. Jakou vazbu na environmentální otázky mají klasické politické ideologie?
3. Jaké existují radikální ekologické proudy? Čím se vyznačují?
4. Jakých podob nabývá ekologická politika u nás a ve světě?
5. Jaké jsou klíčové instituce, témata a milníky politiky životního prostředí?